

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.456/2015/2. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Kormányos József ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek – az **alperes neve(címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen társasági taggyűlési határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2015. július 10. napján kelt 6.G.40.068/2015/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **részben megváltoztatja** és az alperes 2015. március 26. napján megtartott taggyűlésén meghozott 3/2015. számú határozatát hatályon kívül helyezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt 48.000,- (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperesi társaságot a ...-i Törvényszék Cégbírósága 2011. augusztus 26-án jegyezte be a cégjegyzékbe Cg.... cégjegyzékszám alatt. Tagjai az ("A") Korlátolt Felelősségű Társaság, amelynek szavazati joga mértéke meghaladja az 50%-ot, valamint a felperes. A társaság képviselője **(személy 1 neve)**.

Az alperes hatályos társasági szerződésének 12.5. pontja szerint a taggyűlés határozatait – amennyiben a törvény másként nem rendelkezik – a szavazati joggal rendelkező jelenlévők egyszerű többségével hozza meg.

Az alperesi ügyvezető 2015. március 11-én taggyűlést hívott össze március 26. napjára, melynek napirendi pontjai az alábbiak voltak:

1. ügyvezető-választás (javasolt személy: **(személy 2 neve)**);
2. képviseleti jogban történő változás (együttes képviseleti jogra áttérés);
3. törzstőke-emelés 3.000.000,- forintra;
4. áttérés a Ptk. hatálya alá;
5. 2015. évi üzleti terv megtárgyalása;
6. felügyelőbizottság választása;
7. egyéb.

A meghívót a felperes 2015. március 16-án vette kézhez.

A meghirdetett napon a taggyűlésen megjelent az alperes ügyvezetője, aki egyben az ("A") Kft. vezető tisztségviselője is, **(személy 3 neve)** az ("A") Kft. ügyvezetője, **(személy 4 neve)** az alperesi társaság főtanácsadója, **(jegyző neve)** a felperes jegyzője, **(alpolgármester neve)** a felperes alpolgármestere, valamint **(személy 2 neve)**. Az ülés elején a felperes alpolgármestere javasolta az 1. és 2. napirendi pontok tárgyalásának mellőzését, melyet a társaság 1/2015. számú határozatával 61-39 szavazati arányban elutasított. Az alpolgármester jelezte, hogy a felperesi képviselő-testületnek jogában áll megismerni az ügyvezetőt, a testület állásfoglalása szükséges ahhoz, hogy az új ügyvezető személyéről dönthessen a taggyűlés. Ezt követően a társaság 2/2015. számú határozatával 61-39 arányú szavazattöbbséggel ügyvezetőnek választotta **(személy 2 neve)**-t, majd ugyanilyen arányban 3/2015. számú határozatával döntött, hogy az ügyvezetők együttesen képviselik a társaságot, ezzel **(személy 1 neve)** önálló képviseleti joga megszűnik. A következő napirendi pontban 61 igen szavazattal határozat született a törzstőke 3.000.000,- forintra történő felemeléséről (4/2015. számú határozat), a határozathozatal során a felperes tartózkodott. Döntöttek arról is, hogy mivel a felperes nem kíván az üzletrésze arányában törzsbetétet befizetni, a teljes felemelt törzstőkét az ("A") Kft. fizeti be a társaság számlájára, így 2.610.000,- forint névértékű üzletrész tulajdonosává válik (5/2015. számú határozat). A kérdésben a felperes nemmel szavazott. Mindezeket követően a társaság 6/2015. számú határozatával működését a Ptk. hatálya alá helyezte, és a 7/2015. számúval döntött arról, hogy a többségi tulajdonos 2015. április 10-ig az üzleti tervet a kisebbségi tulajdonosnak benyújtja. Ez utóbbi két határozat egyhangú szavazás eredménye. Ezek után a taggyűlés a 8/2015. számú határozattal 39-61 szavazati aránnyal elvetette a felperes által javasolt felügyelőbizottság létrehozását.

A felperes keresetében az alperes 2015. március 26-án hozott valamennyi taggyűlési határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Az 1/2015. számú határozattal kapcsolatban jogi érvelését nem fejtette ki. A 2-3/2015. számú határozatokkal kapcsolatban előadta, az e kérdésekben való szavazásra a Gt. 152. § rendelkezéseit kellett volna alkalmazni, így az egyszerű szótöbbséggel hozott határozatok jogszabályba ütköznek. A 4/2015. számú határozat kapcsán azzal érvelt, hogy az a Gt. 155. § (2) bekezdésében foglaltakat nem tartalmazza, míg az 5/2015. sorszámú döntés azért jogszabálysértő, mert mellőzi, kizárja a tőkeemelésben érintett felperes elsőbbségi jogát. Ezen túlmenően azt is kifogásolta, hogy az alperesi ügyvezető a törzstőke-emeléssel és az elsőbbségi joggal kapcsolatosan a javaslatot nem terjesztette a felperes képviselő-testülete elé. Álláspontja az volt, a jogsértő döntés nem keletkeztethet a terhére fizetési kötelezettséget, hiszen felé az alperesnek tagi kölcsöntartozása és elszámolási kötelezettsége áll fenn. A 6-7/2015. számú határozatokkal összefüggésben konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg. A felügyelőbizottság megválasztására tett javaslat elutasításával (8/2015.) kapcsolatban kifejtette, a határozat azért törvénysértő, mert az önkormányzat a nemzeti vagyonról szóló, valamint az államháztartási törvény hatálya alá tartozó költségvetési szerv, ezért indokolt felügyelőbizottság létrehozása, az elutasítással ugyanakkor az alperes megghiúsította a kisebbségi tulajdonos önkormányzat ellenőrzési jogának gyakorlását. Keresetét egyebekben a 15/2013. (VII.17.) önkormányzati rendeletnek az önkormányzat vagyonáról, vagyongazdálkodásáról szóló, valamint a szervezeti és működési szabályzat rendelkezéseivel kívánta alátámasztani.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hangsúlyozta, a taggyűlés szabályszerűen került összehívásra és megtartásra, az azon hozott határozatok nem ütköznek sem a Gt., sem a társasági szerződés rendelkezéseibe.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában mindenekelőtt rámutatott, a per tárgyát képező taggyűlési határozatok meghozataláig az alperes nem helyezkedett a Ptk. hatálya alá, ezért a kereset elbírálására a Gt. rendelkezéseit kell alkalmazni. Ennek megfelelően a Gt. 152. § (1)

bekezdésére, 141. § (2) bekezdés j) pontjára, 20. § (6) bekezdésére, valamint a Ctv. 51. § (2) bekezdésére hivatkozással kifejtette, a létesítő okirat valamennyi adatának, tartalmának megváltoztatása nem minősül egyben szerződésmódosításnak is. Hangsúlyozta, a létesítő okirat tartalmának változása esetén szükséges egységes szerkezetű okirat elkészítése. Mivel a kft. ügyvezetőjének változása nem minősül szerződésmódosításnak, az 1-3/2015. számú határozatok egyszerű szótöbbséggel is meghozhatók voltak. A 4-5/2015. számú határozatok kapcsán álláspontja az volt, sem a társasági szerződés, sem a jogszabály nem tartalmaz olyan kötelező előírást, mely megszabná, hogy a társaságon belül a tagok milyen arányban és milyen összeggel járulhatnak hozzá a társaság vagyonához, adott esetben a törzstőkéhez. Ennél fogva azzal, hogy valamely tag nagyobb hányadban fizet be törzstőkét, illetőleg szolgáltatást a törzstőke felemeléséhez pénzeszközt, megnő a tulajdonlási aránya. Tiltó rendelkezés hiányában ez az eljárás és annak eredménye nem sérelmezhető. Az állandó bírói gyakorlatra hivatkozva kiemelte, bár a társaság törzstőkéjének felemelése szerződésmódosítással jár, ha a társasági szerződés másként nem rendelkezik, ahhoz mégsem szükséges 3/4-es szótöbbséggel hozott határozat, a döntés egyszerű többséggel is meghozható. Utalt arra, hogy a 6-7/2015. számú taggyűlési határozatokat a felperes megszavazta, következésképpen azokat nem támadhatja meg. A 8/2015. számú határozattal kapcsolatban álláspontja az volt, hogy a felperes által hivatkozott, az önkormányzat vagyongazdálkodására, valamint szervezeti és működési szabályzatára vonatkozó rendelkezések tényszerűek és jogilag alátámasztottak, azonban csak a felperes belső működésére irányadók, ezért az alperesi taggyűlés szabályszerű összehívásához és megtartásához elegendő volt a Gt-ben szabályozott határidők megtartása, amiket maga a felperes sem sérelmezett.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést annak részbeni megváltoztatása és a 2-5/2015. számú taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése érdekében. Továbbra is fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadott érvelését, emellett hangsúlyozta, ha több ügyvezető választására kerül sor, az a társasági szerződés módosítását igényli a Gt. 12. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltakra tekintettel. Mindaddig, amíg a képviselő módjára nézve a taggyűlés a társasági szerződést nem módosítja, nem választhat másik ügyvezetőt, akkor sem, ha az önmagában nem igényelné a létesítő okirat módosítását. Az egyszerű szótöbbséggel meghozott határozat ezért sérti a Gt. 152. § rendelkezését, és 20. § (6) bekezdését. További álláspontja szerint a törzstőkeemelésre a Ptk. 3:198. §-át kellett volna alkalmazni a Ptké. 13. § (2) bekezdésének figyelembe vételével. Kiemelte, a törzstőkeemelés miatt, az ("A") Kft. befizetésével változott a tagok törzsbetéteinek és szavazati jogának mértéke, ezért a Gt. 113. § (1) bekezdése folytán ez is társasági szerződésmódosítással jár, vagyis az 5/2015. számú határozathoz szintén 3/4-es szótöbbséggel meghozott döntésre van szükség. Megjegyezte, az utóbbi két határozat a Ptk. 3:199. §-át tekintve is jogszabálysértő, hiszen nem utal az elsőbbségi jog gyakorlására.

A fellebbezés **kisebb részben alapos.**

A felperes fellebbezésében a 2-3/2015. számú taggyűlési határozatokat azért tartotta törvénysértőnek, mert véleménye szerint az ügyvezető megválasztására a Gt. 152. § rendelkezéseit, azaz a 3/4-es szótöbbséggel meghozott határozathozatalra vonatkozó szabályokat kellett volna alkalmazni.

Az alperes társasági szerződése direkt megfogalmazással nem zárja ki több ügyvezető megválasztását, nem írja elő azt sem expressis verbis, hogy a társaságnak csak egy ügyvezetője van, illetve lehet. Önmagában az, hogy a létesítő okirat egy ügyvezetőről beszél, nem zárja ki, hogy erre irányuló akarat esetén két vagy akár több ügyvezető is megválasztásra kerüljön. Téves a felperes azon érvelése, hogy az ilyen ügyvezető-választásra csak 3/4-es szótöbbséggel hozott határozattal

kerülhet sor. Lényeges, hogy a Gt. 19. § (4) bekezdése kifejezetten a gazdasági társaság alapításakor időpontra írja elő a vezető tisztségviselők személyének társasági szerződésben való megjelölését. Ezt követően – ha e törvény kivételt nem tesz – a vezető tisztségviselőket a legfőbb szerv választja és a megválasztott személyek nevét a társasági szerződésnek nem kell szükségképpen tartalmaznia. Ez azt jelenti, hogy a felsorolt tisztségek (vezető tisztségviselő, felügyelőbizottsági tagok, könyvvizsgáló) betöltőiről első alkalommal a létesítő okiratban kell rendelkezni, a későbbiek során azonban már a vezető tisztségviselők visszahívása, illetve helyettük újak megválasztása a legfőbb szerv hatáskörébe tartozik, s mint az ilyen kérdésekben általában, nem szükséges a teljes konszenzus, elképzelhető az egyszerű szótöbbséges határozathozatal is. Éppen amiatt, hogy személyük a további társasági szerződéseknek nem kötelező tartalmi eleme, az nem igényel társasági szerződésmódosítást, így arra a Gt. 152. §-a nem irányadó, következésképpen a felperes által felhozott okból a 2/2015. számú határozat nem ütközik sem a Gt., sem a társasági szerződés rendelkezéseibe.

Ezt az elvet támasztja alá az is, hogy a Gt. 37. §-a szerint a korlátolt felelősségű társaság társasági szerződése az ügyvezetők megválasztásának, visszahívásának, díjazásának megállapítása jogát akár a felügyelőbizottságra is átruházhatja. A felperes álláspontjának elfogadása esetén viszont ez a szabály értelmetlenné válna, kiüresedne, hiszen kizárólag a legfőbb szerv 3/4-es szótöbbséggel meghozott határozata útján választhatna a társaság ügyvezetőt, a felügyelőbizottság nem, arra a társasági szerződés nem hatalmazhatná fel.

Más a helyzet a 3/2015. számú határozat kapcsán. A Gt. 12. § (1) bekezdés e) pontja írja elő, hogy a létesítő okiratnak meg kell határoznia a társaság képviseletét, ideértve a cégjegyzés módját is. A létesítő okiratban azt kell rögzíteni, hogy a törvény által adott lehetőségek közül az adott társaság melyik képviseleti rendet alakítja ki. Több képviseletre jogosult személy esetén kérdésként merül fel, hogy a képviseleti jogot önállóan vagy együttesen gyakorolják. A Gt. nem tér ki arra, miként alakul a képviselet akkor, ha a gazdasági társaságnál több vezető tisztségviselő működik, azonban a Ctv. 8. § (1) bekezdése kimondja, hogy a szervezeti képviselet, valamint a cégjegyzés módja csak azonos lehet. Így, ha a létesítő okirat nem érinti ezt a kérdést, akkor – hasonlóan a cégjegyzéshez – minden vezető tisztségviselőt önálló képviseletre jogosultnak tekinteni. Ebből okszerűen az is következik, hogy a cégjegyzés módjának a társasági szerződésben már rögzített módjától való eltérés esetén szükséges a létesítő okirat módosítása, melyre a Gt. 152. §-a a taggyűlés legalább 3/4-es szótöbbséggel hozott határozatát kívánja meg. Mivel az alperes egyszerű szótöbbséggel döntött a cégjegyzés módjának megváltozásáról, ezzel a társasági szerződés módosításáról, 3/2015. számú taggyűlési határozata jogszabályba ütközik.

A 4/2015. számú, törzstőkeemelésről döntő taggyűlési határozat kapcsán téves a felperes érvelése a Ptk. alkalmazhatóságát illetően. A Ptk. 12. § és 13. §-a biztosítja, hogy a korlátolt felelősségű társaságok maguk dönthessenek az átmeneti idő alatt arról, mikor emelik meg a Ptk-ban előírt szintre a társaság törzstőkéjét. Vagyis egy esetleges székhelymódosítás nem kell, hogy együttjárjon a tőke kérdéséről való döntéssel. Amíg azonban a társaság nem emeli meg törzstőkéjét, nem határozhat a Ptk. szerinti továbbműködéséről sem, azaz a tőkeemelésig a Gt. rendelkezései vonatkoznak rá (Ptk. indokolása). A törzstőkeemelésre, az arról szóló taggyűlési határozatra tehát a Gt. szabályait kell alkalmazni. Jelen esetben az alperes a Ptk. idézett rendelkezéseinek megfelelően 4/2015. számú határozatával döntött a társaság törzstőkéjének előírt összegre való felemeléséről, ezt követően 6/2015. számú határozatával pedig a Ptk. szerinti továbbműködéséről. Ez az eljárás sorrendjét, módját és tartalmát tekintve is megfelel a jogszabályi követelményeknek, így a fellebbezésben a törzstőkeemeléssel összefüggésben hivatkozottak nem relevánsak, emiatt nem vehetők figyelembe az elsőbbségi jogra vonatkozó felperesi érvek sem.

Megjegyzi az ítéletábra, a Gt. 152. §-a a társasági szerződésmódosításhoz – és a törzstőke összegét

ez tartalmazza – valóban megköveteli a 3/4-es szótöbbséget, a Gt. általános része viszont a szerződésmódosításra vonatkozó szabályok között a társaság cégnevét, székhelyét, telephelyét és fióktelepét, valamint a társaság tevékenységi körét érintő módosításoknál elegendőnek tartja az egyszerű szótöbbséget (Gt. 18. § (2) bekezdés), akár törzstőkeemelés során is (Gt. 154. § (2) bekezdés). Ennél szigorúbb rendelkezést az alperesi társasági szerződés nem tartalmaz.

Az 5/2015. számú döntést a keresetben a felperes azért ítélte jogszabálysértőnek, mert mellőzi, kizárja a tőkeemelésben érintett felperes elsőbbségi jogát. Ezen túlmenően azt is kifogásolta, hogy az alperesi ügyvezető a törzstőkeemeléssel és az elsőbbségi joggal kapcsolatos javaslatot nem terjesztette a felperes képviselő-testülete elé. Csupán fellebbezésében érvelt azzal, hogy a határozat tartalma hiányos, és a Gt. 113. §-a folytán annak meghozatalához is 3/4-es szótöbbség kellett volna. Egységes azonban a bírói gyakorlat atekintetben, hogy a Gt. 45. § (3) bekezdésében meghatározott, a társasági határozatok felülvizsgálatára irányuló kereset előterjesztésére nyitva álló 30 napos szubjektív, illetve 90 napos jogvesztő határidőn túl előterjesztett, a kereset alapjául szolgáló indokok a per érdemi elbírálása során nem vehetők figyelembe (hasonlóan: Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.431/2013/3., Fővárosi Ítéltábla 13.Gf.40.070/2010/6. számú döntések). Ennek folytán az ítéltábla érdemben nem vizsgálta a fellebbezésben hivatkozott, Gt. 113. §-án alapuló érvelést, a kereseti kérelem viszont az érintett határozat kapcsán nem jelöl meg konkrét jogszabálysértést, nem határozza meg, az mely társasági szerződési rendelkezésbe ütközik. Az előzőekben már részletezték folytán viszont a Ptk. rendelkezései nem alkalmazhatók, így nem releváns az elsőbbségi jogra való utalás sem (Ptk. 3:199. §).

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, a 2015. március 26-án meghozott 3/2015. számú taggyűlési határozatot hatályon kívül helyezte, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A felperes fellebbezése kisebb részben volt eredményes, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült, jogi képviseletével összefüggő költségének viselésére, melynek mértékét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint (5) és (6) bekezdései alapján, a kifejtett munkával arányosan, mérlegeléssel állapította meg.

A felperes személyes illetékmentessége (1990. évi XCIII. tv. (Itv. 5. § (1) bekezdés b) pont) folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az Itv. 4. § (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

S z e g e d , 2016. év február hó 5. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k.. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.. Bálint Attila s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró